

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1768/95

1995 m. liepos 24 d.

**įgyvendinantis Tarybos reglamento (EB) Nr. 2100/94 dėl augalų veislių teisinės apsaugos
Bendrijoje 14 straipsnio 3 dalyje numatytos žemės ūkio išimties taisyklės**

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1994 m. liepos 27 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2100/94 dėl augalų veislių teisinės apsaugos Bendrijoje (pagrindinis reglamentas)([1]), ypač į jo 14 straipsnio 3 dalį,

kadangi pagrindinio reglamento 14 straipsnis numato nuostatą, leidžiančią nukrypti nuo augalų veislių teisinės apsaugos Bendrijoje, siekiant apsaugoti žemės ūkio gamybą (atleidimas nuo žemės ūkio mokesčio);

kadangi sąlygos, šiai nukrypti leidžiančiai nuostatai realizuoti ir apsaugoti teisėtus selekcininko bei ūkininko interesus nustatomos įgyvendinimo taisyklėse remiantis pagrindinio reglamento 14 straipsnio 3 dalyje nustatytais kriterijais;

kadangi šis reglamentas nustato tas sąlygas pirmiausia apibrėždamas ūkininkų, perdirbėjų ir turėtojų pareigas, kylančias iš minėtų kriterijų;

kadangi šios pareigos iš esmės susijusios su ūkininko mokamu teisingu atlygiu turėtoji už pasinaudojimą nukrypti leidžiančia nuostata, su informacijos teikimu, su pateiktų apdoroti augalinių produktų ir apdorotų produktų tapatumo apsauga ir su atitikimo nukrypti leidžiančioms nuostatomis kontrole;

kadangi, be to, "smulkių ūkininkų", kuriems nereikia mokėti atlygio turėtoji už pasinaudojimą nukrypti leidžiančia nuostata, sąvokos apibrėžimas sudarytas visų pirma dėl ūkininkų, auginančių tam tikrus pašarinius augalus ir bulves;

kadangi Komisija per Bendriją rūpestingai kontroliuos, kokius padarinius gali sukelti "smulkių ūkininkų" sąvokos apibrėžimas, kaip nustatyta pagrindiniame reglamente, pirmiausia dėl dirbamos žemės užleidimo ir, bulvių atveju, dėl didžiausio ploto dydžio - šiame reglamente, atlygio vaidmens atžvilgiu, kaip nurodyta šio reglamento 5 straipsnio 3 dalyje, ir, kai būtina, pateiks atitinkamus pasiūlymus arba imsis atitinkamų veiksmų siekdama įtvirtinti darną visoje Bendrijoje dėl santykio tarp licenciją turinčios dauginamosios medžiagos ir augalinių produktų pagal pagrindinio reglamento 14 straipsnyje numatytą nukrypti leidžiančią nuostatą, naudojimo;

kadangi tačiau dar nebuvo galima įvertinti masto, kuriuo buvo pasinaudota panašiomis galiojančių valstybių narių teisės aktų nukrypti leidžiančiomis nuostatomis dėl esamo mokesčio už veislių, saugomų pagal minėtus valstybių narių teisės aktus, dauginamosios medžiagos gamybą, kuriai suteikta licencija;

kadangi todėl Komisija pagal pagrindinio reglamento 14 straipsnio 3 dalį suteiktą kompetenciją Bendrijos įstatymų leidėjui šiuo metu negali tinkamai apibrėžti teisingo atlygio dydžio, kuris turi būti gerokai mažesnis už mokesčių, taikomą dauginamosios medžiagos gamybai, kuriai suteikta licencija;

kadangi tačiau reikia kuo greičiau ir ne vėliau kaip iki 1997 m. liepos 1 d. nustatyti pradinę sumą ir sistemą, kurią vėliau būtų galima adaptuoti;

kadangi, be to, šio reglamento tikslas apibrėžti ryšį tarp augalų veislių teisinės apsaugos Bendrijoje ir teisinės apsaugos, numatytos pagrindinio reglamento 14 straipsnio nuostatose, iš vienos pusės ir ryšį tarp ūkininkui suteikto leidimo bei jo ūkio - iš kitos pusės;

kadangi galiausiai reikia nustatyti pasekmes, kurios atsiranda nevykdant atitinkamose nuostatose numatytų pareigų;

kadangi buvo surengtos konsultacijos su Administracine taryba;

1995R1768

kadangi šiame reglamente numatytos nuostatos atitinka Augalų veislių teisinės apsaugos nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas nustato sąlygų įgyvendinimo taisykles siekiant realizuoti pagrindinio reglamento 14 straipsnio 1 dalyje numatytą nukrypti leidžiančią nuostatą.

2. Sąlygos taikomos turėtojo teisėms ir naudojimuisi jomis bei pareigoms ir jų vykdymui, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalyje, ūkininko leidimui ir naudojimuisi juo bei pareigoms ir jų vykdymui tiek, kiek tokios teisės, leidimas ir pareigos numatytos pagrindinio reglamento 14 straipsnio nuostatose. Jos taip pat taikomos teisėms, leidimui ir pareigoms, numatytiems pagrindinio reglamento 14 straipsnio 3 dalyje kitiems asmenims.

3. Jeigu šiame reglamente nenurodyta kitaip, naudojimąsi teisėmis, leidimais arba pareigų vykdymą detaliam reglamentuoja valstybės narės, kurioje įsikūręs ūkininko ūkis, besinaudojantis nukrypti leidžiančia nuostata, teisės aktai, įskaitant tarptautinę privatinę teisę.

2 straipsnis

Interesų apsauga

1. 1 straipsnyje nurodytas sąlygas įgyvendina tiek turėtojas, atstovaujantis selekcininką, tiek ūkininkas taip, kad apsaugotų teisėtus vienas kito interesus

2. Laikoma, kad teisėti interesai neapsaugoti, jeigu vienam ar keliems iš šių interesų daromas nepalankus poveikis neatsižvelgus į poreikį išlaikyti deramą pusiausvyrą tarp jų visų arba į poreikį išlaikyti proporcingumą tarp atitinkamų sąlygų tikslo ir faktiško tų sąlygų įgyvendinimo poveikio.

2 SKYRIUS

TURĖTOJAS IR ŪKININKAS

3 straipsnis

Turėtojas

1. Turėtojo teisės ir pareigos, numatytos pagrindinio reglamento 14 straipsnio nuostatose, kaip nurodyta šiame reglamente, išskyrus teisę į jau kiekybiškai nustatomą 5 straipsnyje nurodyto teisingo atlygio išmoką, negali būti perdavimo objektas. Tačiau jos įtraukiamos į teises ir pareigas, kurioms taikomas augalų veislių teisinės apsaugos Bendrijoje perdavimas remiantis pagrindinio reglamento 23 straipsnio nuostatomis.

2. 1 dalyje nurodytomis teisėmis gali remtis pavieniai turėtojai, keli turėtojai bendrai arba turėtojų organizacija, įsteigta Bendrijoje Bendrijos, nacionaliniu, regioniniu arba vietos mastu. Turėtojų organizacija gali veikti tik savo narių vardu ir tik tų organizacijos narių, kurie organizacijai suteikė atitinkamą rašytinį įgaliojimą, vardu. Ji veikia arba per vieną ar kelis jos atstovus, arba per jos akredituotus auditorius, kurie veikia jiems suteiktą atitinkamą įgaliojimų ribose.

3. Turėtojo arba turėtojų organizacijos atstovas ir akredituotas auditorius:

a) nuolat gyvena arba turi būstinę ar įmonę Bendrijos teritorijoje, ir

b) turi rašytinį turėtojo arba organizacijos įgaliojimą, ir

c) pateikia a ir b punktuose nustatytų sąlygų įrodymus, nurodydamas reikalingą turėtojų paskelbtą arba ūkininkų organizacijoms perduotą arba kitaip išplatintą informaciją, ir paprašius pateikia b punkte nurodyto rašytinio įgaliojimo kopiją visiems ūkininkams, prieš kuriuos jis remiasi teisėmis.

4 straipsnis

Ūkininkas

1. Ūkininko įgaliojimas ir pareigos, numatytos pagrindinio reglamento 14 straipsnio nuostatose, kaip apibrėžta šiame reglamente arba nuostatose, priimtose remiantis šiuo reglamentu, negali būti perdavimo kitiems objektas. Tačiau jos įtraukiamos į teises ir pareigas, susijusias su ūkininko ūkio perdavimu, jeigu ūkio perdavimo akte dėl pareigos mokėti 5 straipsnyje nurodytą teisingą atlygį nėra kitaip susitarta. Įgaliojimo ir pareigų perdavimas įsigalioja tuo pat metu, kada įsigalioja ūkio perdavimas.
2. "Savo ūkiu", kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 14 straipsnio 1 dalyje, laikomas bet koks ūkis ar jo dalis, kurią ūkininkas faktiškai naudoja augalams auginti, nepaisant, ar naudoja ją kaip savo nuosavybę ar kitaip valdomą savo atsakomybe ir savo naudai, ypač nuomos atveju. Ūkio ar jo dalies perleidimas kitiems asmenims jį naudoti laikomas perdavimu, kaip apibrėžta 1 dalyje.
3. Asmuo arba asmenys, kuriems priklauso atitinkamas ūkis nuosavybės teise tuo metu, kai pareikalaujama atlikti pareigą, laikomi ūkininkais, jeigu jie nepateikia įrodymo, kad kitas asmuo yra ūkininkas, kuris privalo atlikti pareigą remiantis 1 ir 2 dalies nuostatomis.

3 SKYRIUS

ATLYGIS

5 straipsnis

Atlygio dydis

1. Pagal pagrindinio reglamento 14 straipsnio 3 dalies ketvirtą įtrauką savininkui mokamo teisingo atlygio dydis gali būti sutarties tarp savininko ir atitinkamo ūkininko objektas.
2. Jeigu tokia sutartis nesudaryta arba netaikoma, atlygio dydis yra gerokai mažesnis negu mokestis, imamas tame pačiame rajone už žemiausios tos pačios veislės kategorijos, tinkamos oficialiai sertifikuoti, dauginamosios medžiagos gamybą, kuriai suteikta licencija.

Jeigu rajone, kuriame įkurtas ūkininko ūkis, nevykdoma atitinkamos veislės dauginamosios medžiagos gamyba, kuriai suteikta licencija, ir jeigu Bendrijoje nenustatytas vienodas minėtos sumos dydis, atlygio dydis yra žymiai mažesnis už sumą, paprastai įtraukiamą minėtu tikslu į kainą, kuria parduodama tame rajone žemiausios tos veislės kategorijos, tinkamos oficialiai sertifikuoti, dauginamoji medžiaga, jeigu jis ne didesnis kaip minėta suma, imama toje teritorijoje, kurioje buvo pagaminta dauginamoji medžiaga.

3. Atlygio dydis laikomas gerokai mažesnis, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 14 straipsnio 3 dalies ketvirtojoje įtraukoje, kaip nurodyta šio straipsnio 2 dalyje, jeigu jis neviršija dydžio, reikalingo kaip ekonominio veiksnio, leidžiančio nustatyti, koku mastu naudojama nukrypti leidžianti nuostata, siekiant nustatyti arba stabilizuoti pagrįstai subalansuotą santykį tarp dauginamosios medžiagos, kuriai suteikta licencija panaudojimo ir atitinkamų veislių, kurioms taikoma augalų veislių teisinė apsauga Bendrijoje, augalinių produktų auginimo. Toks santykis laikomas pagrįstai subalansuotas, jeigu jis užtikrina, kad savininkas apskritai gaus teisėtą kompensaciją už bendrą jo veislės naudojimą.

6 straipsnis

Individuali pareiga mokėti

1. Nepažeidžiant 2 dalies nuostatų, individuali ūkininko pareiga mokėti teisingą atlygį atsiranda tuomet, kai jis dauginimo tikslu faktiškai pasinaudoja augaliniais produktais savo lauke.

Savininkas gali nustatyti apmokėjimo datą ir būdą. Tačiau jis negali nustatyti ankstesnės apmokėjimo datos negu data, kai atsiranda pareiga.

2. Jeigu augalų veislių teisinė apsauga Bendrijoje suteikiama pagal pagrindinio reglamento 116 straipsnį, individuali ūkininko, turinčio teisę pasiremti pagrindinio reglamento 116 straipsnio 4 dalies antrąja įtrauka, pareiga atsiranda tuomet, kai jis dauginimo tikslu faktiškai pasinaudoja augaliniais produktais savo lauke po 2001 m. birželio 30 d.

7 straipsnis

Smulkūs ūkininkai

1. Plotas, kuriame auginami augalai, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 14 straipsnio 3 dalies trečiojoje įtraukoje, yra plotas, kuris nuolat kultivuojamas ir iš kurio nuimamas derlius. Pirmiausia, miškinga žemė, nuolatinės ganyklos, įkurtos ilgesniam kaip penkerių metų laikotarpiui, nuolatinės natūralios pievos ir asimiliuotos žemės, kaip apibrėžė Augalų veislių teisinės apsaugos nuolatinis komitetas, nelaikomos plotais, kuriuose auginami augalai.

2. Ūkininko ūkio plotai, kuriuose anksčiau buvo auginami augalai, bet kurie dabar yra laikinai arba pastoviai užleista žemė, prekybos metais, kurie prasideda liepos 1 d., o baigiasi vėlesnių kalendorinių metų birželio 30 d. ("prekybos metai") ir kuriais reikėtų sumokėti atlygį, laikomi plotais, kuriuose vis dar auginami augalai, jeigu Bendrija arba atitinkama valstybė narė teikia subsidijas arba kompensacines išmokas už tą užleistą žemę.

3. Nepažeidžiant pagrindinio reglamento 14 straipsnio 3 dalies pirmosios įtraukos pirmame punkte nustatytų nuostatų, smulkiaisiais ūkininkais kitų augalų rūšių atžvilgiu (pagrindinio reglamento 14 straipsnio 3 dalies trečiosios įtraukos antras punktas) laikomi ūkininkai, kurie:

a) pašarinių kultūrų, kurioms taikoma pastaroji nuostata, atveju: neatsižvelgiant į plotą, kuriame jie augina kitokias kultūras, o ne šias pašarines kultūras, neaugina tų pašarinių kultūrų ne ilgiau kaip penkerius metus plote, didesniame negu reikia išauginti 92 tonas grūdų per vieną derlių;

b) bulvių atveju - neatsižvelgiant į plotą, kuriame jie augina kitokias kultūras, o ne bulves, neaugina bulvių plote, didesniame negu reikia išauginti 185 tonas bulvių per vieną derlių.

4. 1, 2 ir 3 dalyse minimi plotai apskaičiuojami kiekvienos valstybės narės teritorijai,

augalų rūšių, kurioms taikomas Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1765/92([2]), ir pašarinių augalų, išskyrus augalus, kuriems jau taikomos jo nuostatos, atveju - pagal to reglamento nuostatas, pirmiausia jo 3 ir 4 straipsnius, arba remiantis pagal tą reglamentą priimtomis nuostatomis, ir

bulvių atveju - remiantis vidutiniu derliumi iš hektaro, nustatytu atitinkamoje valstybėje narėje pagal statistinę informaciją, pateiktą vadovaujantis Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 959/93([3]) dėl statistinės informacijos, kurią valstybės narės turi teikti apie augalininkystės produktus, išskyrus javus.

5. Ūkininkas, kuris teigia esąs "smulkus ūkininkas", iškilus ginčui privalo pateikti įrodymą, kad jis atitinka šiai ūkininkų kategorijai keliamus reikalavimus. Tačiau "smulkaus ūkininko" reikalavimai, kaip apibrėžta Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1765/92 8 straipsnio 1 ir 2 dalyse, šiuo tikslu netaikytini, jeigu savininkas nesutinka kitaip.

4 SKYRIUS

INFORMACIJA

8 straipsnis

Ūkininko teikiama informacija

1. Informacijos, kurią ūkininkas privalo teikti savininkui remdamasis pagrindinio reglamento 14 straipsnio 3 dalies šeštąja įtrauka, detalės gali būti sutarties tarp savininko ir atitinkamo ūkininko objektu.

2. Jeigu tokia sutartis nebuvo sudaryta arba netaikoma, ūkininkas, nepažeisdamas informacijos reikalavimų, keliamų pagal kitus Bendrijos teisės aktus arba pagal valstybių narių teisės aktus, turėtojo prašymu privalo jam pateikti reikšmingą informaciją. Toliau pateikti punktai laikomi reikšminga informacija:

a) ūkininko vardas ir pavardė, jo nuolatinė gyvenamoji vieta ir ūkio adresas;

b) faktas, ar ūkininkas savo ūkio lauke arba laukuose sodinimui panaudojo augalinius produktus, priklausančius vienai ar kelioms turėtojo veislėms;

c) jeigu ūkininkas pasinaudojo šiais produktais, augalinių produktų, priklausančių atitinkamai veislei arba veislėms, kiekis, kurį ūkininkas panaudojo remdamasis pagrindinio reglamento 14 straipsnio 1 dalimi;

d) su ta pačia sąlyga, asmens arba asmenų, kurie suteikė jam paslaugą apdorodami minėtus augalinius produktus sodinimui, vardai, pavardės ir adresai;

e) jeigu pagal b, c, arba d punktus suteiktos informacijos negalima patvirtinti remiantis 14 straipsnio nuostatomis, minėtų veislių dauginamosios medžiagos, kuriai suteikta licencija, kiekis, taip pat jų tiekėjo arba tiekėjų vardai, pavardės ir adresai ir

f) ūkininkui, kuris remiasi pagrindinio reglamento 116 straipsnio 4 dalies antrąja įtrauka, - ar jis pasinaudojo minėta veisle pagrindinio reglamento 14 straipsnio 1 dalyje nurodytu tikslu nemokėdamas atlygio, o jeigu taip, nuo kada.

3. Pagal 2 dalies b, c, d, ir e punktus pateikiama informacija yra susijusi su einamaisiais prekybos metais ir su vieneriais ar daugiau iš trejų ankstesnių prekybos metų, apie kuriuos ūkininkas dar nebuvo pateikęs atitinkamos informacijos turėtojo prašymu pagal 4 arba 5 dalies nuostatas.

Tačiau pirmieji prekybos metai, apie kuriuos pateikiama informacija, yra ne ankstesni kaip metai, kuomet buvo pateiktas pirmasis prašymas dėl informacijos apie veislę arba veisles ir atitinkamą ūkininką arba kuomet ūkininkas įsigijo atitinkamos veislės arba veislių dauginamąją medžiagą, jeigu buvo pateikta bent jau informacija, kad buvo užpildyta paraiška augalų veislių teisei apsaugai Bendrijoje suteikti arba tokiai teisei suteikti, taip pat informacija apie galimas tokios dauginamosios medžiagos panaudojimo sąlygas.

Jeigu veislėms taikomos pagrindinio reglamento 116 straipsnio nuostatos, o ūkininkai turi teisę remtis 116 straipsnio 4 dalies antrosios įtraukos nuostatomis, pirmieji prekybos metai yra 2001/02.

4. Savo prašyme turėtojas nurodo savo vardą, pavardę, adresą ir veislę arba veisles, apie kurias jis nori gauti informaciją, taip pat nuorodą arba nuorodas į atitinkamą augalų veislių teisinės apsaugos Bendrijoje teisę arba teises. Jeigu to prašo ūkininkas, pateikiamas prašymas raštu ir turėtojo statuso įrodymas. Nepažeidžiant 5 dalies nuostatų, prašymas pateikiamas tiesiogiai atitinkamam ūkininkui.

5. Laikoma, kad tiesiogiai atitinkamam ūkininkui nepateiktas prašymas atitinka 4 dalies trečio sakinio nuostatas, jeigu ūkininkams jis siunčiamas per toliau nurodytus organus arba asmenis, atitinkamai gavus išankstinį jų sutikimą:

ūkininkų organizacijas arba kooperatyvus dėl visų ūkininkų, tokių organizacijų arba kooperatyvų narių, arba

perdirbėjus dėl visų ūkininkų, kuriems jie suteikė atitinkamų augalinių produktų perdirbimo sodinimui paslaugą per einamuosius prekybos metus ir per trejus ankstesnius prekybos metus, pradedant prekybos metais, kaip apibrėžta 3 dalyje, arba

turėtojo veislių dauginamosios medžiagos, kuriai suteikta licencija, tiekėjus dėl visų ūkininkų, kuriems jie tiekė tokią dauginamąją medžiagą per einamuosius prekybos metus ir per trejus ankstesnius prekybos metus, pradedant prekybos metais, kaip apibrėžta 3 dalyje.

6. Pagal 5 dalies nuostatas pateiktame prašyme atskirų ūkininkų nurodyti nereikia. Organizacijoms, kooperatyvams, perdirbėjams arba tiekėjams minėti ūkininkai gali suteikti įgaliojimą perduoti reikiamą informaciją turėtojui.

9 straipsnis

Perdirbėjo teikiama informacija

1. Informacijos, kurią perdirbėjas privalo teikti turėtojui, remdamasis pagrindinio reglamento 14 straipsnio 3 dalies šeštąja įtrauka, detalės gali būti sutarties tarp turėtojo ir atitinkamo perdirbėjo objektas.

2. Jeigu tokia sutartis nebuvo sudaryta arba netaikoma, perdirbėjas, nepažeisdamas informacijos reikalavimų, keliamų pagal kitus Bendrijos teisės aktus arba pagal valstybių narių teisės aktus, turėtojo prašymu privalo jam pateikti reikšmingą informaciją. Toliau pateikti punktai laikomi reikšminga informacija:

a) perdirbėjo vardas ir pavardė, jo nuolatinė gyvenamoji vieta ir jo verslo pavadinimas ir registracijos adresas;

b) faktas, ar perdirbėjas suteikė augalinių produktų, priklausančių vienai ar kelioms turėtojo veislėms, apdorojimo sodinimui paslaugą, jeigu ta veislė ar veislės buvo deklaruotos ar kitokiu būdu žinomos perdirbėjui;

c) jeigu perdirbėjas suteikė šią paslaugą, augalinių produktų, priklausančių atitinkamai veislei arba veislėms, kiekis, kurį perdirbėjas apdorojo sodinimui, ir visas kiekis, gautas ją apdorojus;

d) c punkte minimo apdorojimo datos bei vietos ir

e) asmens ar asmenų, kuriems jis suteikė c punkte minimą apdorojimo paslaugą, vardai, pavardės, adresai ir atitinkami kiekiai.

3. Pagal 2 dalies b, c, d, ir e punktus pateikiama informacija yra susijusi su einamaisiais prekybos metais ir su vieneriais ar daugiau iš trejų ankstesnių prekybos metų, dėl kurių turėtojas dar nebuvo anksčiau pateikęs prašymo pagal 4 arba 5 dalies nuostatas; tačiau pirmieji prekybos metai, apie kuriuos pateikiama informacija, yra metai, kuomet buvo pateiktas pirmasis prašymas dėl informacijos apie veislę arba veisles ir atitinkamą perdirbėją.

4. 8 straipsnio 4 dalies nuostatos taikomos mutatis mutandis.

5. Laikoma, kad tiesiogiai konkrečiam perdirbėjui nepateiktas prašymas atitinka 8 straipsnio 4 dalies trečio sakinio nuostatas, jeigu perdirbėjams jis siunčiamas per toliau nurodytus organus arba asmenis, atitinkamai gavus išankstinį jų sutikimą:

Bendrijos perdirbėjų organizacijas, kurios įsteigtos Bendrijoje nacionaliniu, regioniniu arba vietos mastu dėl visų perdirbėjų, kurie yra tokių organizacijų nariai arba kuriuos tokios organizacijos atstovauja,

ūkininkus dėl visų perdirbėjų, kurie suteikė atitinkamų augalinių produktų perdirbimo sodinimui paslaugą per einamuosius prekybos metus ir per trejus ankstesnius prekybos metus, pradedant prekybos metais, kaip apibrėžta 3 dalyje.

6. Pagal 5 dalies nuostatas pateiktame prašyme atskirų perdirbėjų nurodyti nereikia. Organizacijoms arba ūkininkams minėti perdirbėjai gali suteikti įgaliojimą perduoti reikiamą informaciją turėtojui.

10 straipsnis

Turėtojo teikiama informacija

1. Informacijos, kurią turėtojas privalo teikti ūkininkui, remdamasis pagrindinio reglamento 14 straipsnio 3 dalies ketvirtąja įtrauka, detalės gali būti sutarties tarp ūkininko ir atitinkamo turėtojo objektu.

2. Jeigu tokia sutartis nebuvo sudaryta arba netaikoma, turėtojas, nepažeisdamas informacijos reikalavimų, keliamų pagal kitus Bendrijos teisės aktus arba pagal valstybių narių teisės aktus, ūkininko, kurio turėtojas paprašė sumokėti 5 straipsnyje minimą atlygį, prašymu privalo jam pateikti reikšmingą informaciją. Toliau pateikti punktai laikomi reikšminga informacija:

mokestis, imamas už žemiausios tos pačios veislės kategorijos, tinkamos oficialiai sertifikuoti, dauginamosios medžiagos gamybą, kuriai suteikta licencija, toje teritorijoje, kurioje įkurtas ūkininko ūkis, arba

jeigu teritorijoje, kurioje įkurtas ūkininko ūkis, nevykdoma atitinkamos veislės dauginamosios medžiagos gamyba, kuriai suteikta licencija, ir jeigu Bendrijoje nenustatytas vienodas minėtos sumos dydis - suma, paprastai įtraukiama minėtu tikslu į kainą, kuria parduodama žemiausios tos veislės kategorijos, tinkamos oficialiai sertifikuoti, dauginamoji medžiaga toje teritorijoje, ir minėtas dydis, imamas toje teritorijoje, kurioje buvo pagaminta dauginamoji medžiaga.

11 straipsnis

Viešosios valdžios institucijų teikiama informacija

1. Informacijos apie faktišką konkrečių rūšių arba veislių medžiagos panaudojimą sodinimui arba apie tokio panaudojimo rezultatus prašymas, kurį turėtojas adresuoja viešosios valdžios institucijai, privalo būti pateiktas raštu. Šiame prašyme turėtojas nurodo savo vardą, pavardę ir adresą, jį dominančią veislę arba veisles ir jo ieškomos informacijos tipą. Jis taip pat pateikia turėtojo statuso įrodymą.

2. Viešosios valdžios institucija, nepažeisdama 12 straipsnio nuostatų, gali nesuteikti prašomos informacijos tik tada, jeigu:

ji nesusijusi su žemės ūkio gamybos kontrole, arba

tokią informaciją turėtojams teikti draudžiama pagal Bendrijos arba valstybių narių taisykles, reglamentuojančias bendrą teisę spręsti, taikomą viešosios valdžios institucijų veiklai, arba

pagal Bendrijos arba valstybių narių teisės aktus, kuriais remiantis buvo surinkta ši informacija, ji turi teisę nesuteikti tokios informacijos, arba

prašoma informacija yra nebeprieinama, arba

tokios informacijos negalima gauti atliekant įprastas viešosios valdžios institucijos užduotis, arba

tokią informaciją galima gauti tik papildomo krūvio arba išlaidų dėka, arba

tokia informacija aiškiai susijusi su medžiaga, kuri nepriklauso turėtojo veislėms.

Atitinkamos viešosios valdžios institucijos praneša Komisijai apie tai, kaip jos taiko trečioje įtraukoje minėtą teisę spręsti.

3. Suteikdama informaciją, viešosios valdžios institucija turėtojų neskirto. Prašomą informaciją viešosios valdžios institucija gali suteikti leisdama turėtojui pasinaudoti kopijomis, padaugintomis iš dokumentų su informacija, papildančia informaciją, susijusią su turėtojo veislėms priklausančia medžiaga, jeigu pašalinta bet kokia galimybė nustatyti asmenų, saugomų pagal 12 straipsnyje minimas nuostatas, tapatybę.

4. Jeigu viešosios valdžios institucija nusprendžia nesuteikti prašomos informacijos, apie tai ji praneša prašiusiam turėtojui raštu ir nurodo šio sprendimo priežastis.

12 straipsnis

Asmens duomenų apsauga

1. Bet kuriam asmeniui, suteikiančiam ar gaunančiam informaciją pagal 8, 9, 10 arba 11 straipsnių nuostatas, taikomos Bendrijos arba valstybių narių teisės aktų, reglamentuojančių asmens duomenų apdorojimo ir laisvo judėjimo apsaugą, nuostatos dėl asmens duomenų.

2. Joks asmuo, gaunantis informaciją pagal 8, 9, 10 arba 11 straipsnių nuostatas, be išankstinio informaciją suteikusio asmens sutikimo neturi teisės perduoti šios informacijos kitam asmeniui arba panaudoti ją kokių nors kitų tikslų, išskyrus augalų veislių teisinei apsaugai Bendrijoje vykdyti arba pagrindinio reglamento 14 straipsnyje numatytam leidimui gauti.

5 SKYRIUS

KITOS PAREIGOS

13 straipsnis

Pareigos, kai augaliniai produktai apdorojami ne ūkininko ūkyje

1. Nepažeidžiant apribojimų, kuriuos valstybės narės galėjo įvesti pagal pagrindinio reglamento 14 straipsnio 3 dalies antrąją įtrauką, veislė, kuriai taikoma augalų veislių teisinė apsauga Bendrijoje, be išankstinio turėtojo sutikimo negali būti paimta iš ūkio, kuriame ji buvo gauta, apdorojimo sodinimui tikslu, jeigu ūkininkas:

a) neįgyvendino atitinkamų priemonių, užtikrinančių pateiktos apdoroti medžiagos ir apdorotos medžiagos tapatumą; ir

b) neužtikrino, kad apdorojimą vykdytų perdirbėjas, teikiantis augalinių produktų apdorojimo sodinimui paslaugas, kuris:

buvo užregistruotas pagal atitinkamos valstybės narės teisės aktus, priimtus viešojo intereso pagrindu, arba įsipareigojo ūkininkui pranešti apie veiklą, susijusią su veislėmis, kurioms taikoma augalų veislių teisinė apsauga Bendrijoje, kompetentingai institucijai, kurią šiuo tikslu įsteigė, paskyrė arba įgaliojo

valstybė narė, per viešosios valdžios instituciją arba turėtojų, ūkininkų arba perdirbėjų organizaciją, kad vėliau būtų įtrauktas į minėtos kompetentingos institucijos sudaromą sąrašą, ir

įsipareigojo ūkininkui taip pat įgyvendinti atitinkamas priemones, užtikrinančias ūkininko pateiktos apdoroti medžiagos ir apdorotos medžiagos tapatumą.

2. Sudarydamos perdirbėjų sąrašus, kaip nurodyta 1 dalyje, valstybės narės gali nustatyti kvalifikacinius reikalavimus, kuriuos turi atitikti perdirbėjai.

3. 1 dalyje minimi registrai ir sąrašai skelbiami arba yra prieinami turėtojų, ūkininkų ir perdirbėjų organizacijoms.

4. 1 dalyje minimi sąrašai sudaromi ne vėliau kaip iki 1997 m. liepos 1 d.

6 SKYRIUS

TURĖTOJO ATLIEKAMA KONTROLĖ

14 straipsnis

Ūkininkų kontrolė

1. Turėtojo atliekamos kontrolės tikslu, remiantis pagrindinio reglamento 14 straipsnio nuostatomis, kaip nurodyta šiame reglamente, dėl ūkininko pareigų įgyvendinimo ūkininkas, turėtojo prašymu, privalo:

a) pateikti įrodymus, patvirtinančius informaciją, pateiktą pagal 8 straipsnį, parodydamas turimus susijusius dokumentus, kaip antai: prekyraščius, panaudotas etiketes arba bet kokias kitas atitinkamas priemones, reikalaujamas pagal 13 straipsnio 1 dalies a punktą - įrodymus, kurie susiję su:

trečiųjų asmenų suteikta turėtojo veislės augalinių produktų apdorojimo sodinimui paslauga, arba

8 straipsnio 2 dalies e punkto atveju - turėtojo veislės dauginamosios medžiagos tiekimu,

arba parodydamas žemę arba saugojimo patalpas;

b) suteikti galimybę pasinaudoti ar susipažinti su įrodymu, reikalaujama pagal 4 straipsnio 3 dalį arba 7 straipsnio 5 dalį.

2. Nepažeisdami kitų Bendrijos arba valstybių narių teisės aktų, ūkininkai privalo saugoti visus 1 dalyje minimus dokumentus arba priemones ne trumpiau kaip 8 straipsnio 3 dalyje nurodytą laikotarpį, jeigu, panaudotų etikečių atveju, informacijoje, pridėtoje prie 8 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje minimos dauginimo medžiagos, buvo patariama išsaugoti su ta medžiaga susijusią etiketę.

15 straipsnis

Perdirbėjų kontrolė

1. Turėtojo atliekamos kontrolės tikslu, remiantis pagrindinio reglamento 14 straipsnio nuostatomis, kaip nurodyta šiame reglamente, dėl perdirbėjo pareigų įgyvendinimo perdirbėjas, turėtojo prašymu, pateikia įrodymus, patvirtinančius informaciją, pateiktą remiantis 9 straipsniu, parodydamas turimus susijusius dokumentus, kaip antai: prekyraščius, medžiagos identifikavimo priemones arba kitokias priemones, reikalaujamas pagal 13 straipsnio 1 dalies b punkto antrąją įtrauką, arba apdorotos medžiagos bandinius - tuos įrodymus, kurie susiję su turėtojo veislės augalinių produktų apdorojimo paslauga, teikiama ūkininkams, arba parodydamas apdorojimo arba saugojimo patalpas.

2. Nepažeisdami kitų Bendrijos arba valstybių narių teisės aktų, perdirbėjai privalo saugoti visus 1 dalyje nurodytus dokumentus arba priemones ne trumpiau kaip 9 straipsnio 3 dalyje nurodytą laikotarpį.

16 straipsnis

Kontrolės būdas

1. Kontrolę vykdo turėtojas. Jis gali sudaryti atitinkamus susitarimus, kad užsitikrintų ūkininkų, perdirbėjų organizacijų, kooperatyvų arba kitų žemės ūkio bendruomenės sluoksnių paramą.

1995R1768

2. Kontrolės metodų sąlygos, nustatytos sutartyse tarp turėtojų organizacijų ir ūkininkų arba perdirbėjų, įsisteigusių Bendrijoje atitinkamai Bendrijos, nacionaliniu, regioniniu arba vietos mastu, taikomos kaip gairės, jeigu apie šias sutartis Komisijai raštu pranešė įgalioti atitinkamų organizacijų atstovai ir jos buvo paskelbtos leidinyje Official Gazette, kurį leidžia Bendrijos augalų veislių valdyba.

7 SKYRIUS

PAŽEIDIMAI IR SPECIALŪS CIVILINĖS TEISĖS IEŠKINIAI

17 straipsnis

Pažeidimai

Turėtojas gali remtis teisėmis, kurias jam suteikia augalų veislių teisinė apsauga Bendrijoje, prieš asmenį, pažeidžiantį bet kurias sąlygas arba apribojimus, priskirtus prie nukrypti leidžiančios nuostatos remiantis pagrindinio reglamento 14 straipsniu, kaip nurodyta šiame reglamente.

18 straipsnis

Specialūs civilinės teisės ieškiniai

1. Turėtojas gali iškelti bylą 17 straipsnyje nurodytam asmeniui, kad šis vykdytų savo pareigas pagal pagrindinio reglamento 14 straipsnio 3 dalį, kaip nurodyta šiame reglamente.

2. Jeigu šis asmuo pakartotinai ir tyčia nevykdė savo pareigų pagal pagrindinio reglamento 14 straipsnio 3 dalies ketvirtąją įtrauką dėl to paties turėtojo veislės arba veislių, atsakomybė atlyginti turėtojui už bet kokią tolesnę žalą remiantis pagrindinio reglamento 94 straipsnio 2 dalimi apima ne mažiau kaip vienkartinę išmoką, apskaičiuotą pagal keturgubą vidutinę sumą, kuri toje pačioje teritorijoje imama už atitinkamo minėtos augalų rūšies saugomų veislių dauginamosios medžiagos kiekio gamybą, kuriai suteikta licencija, nepažeidžiant kompensacijos už bet kokius didesnius nuostolius.

8 SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

19 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje dieną.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 1995 m. liepos 24 d.

Komisijos vardu

Franz FISCHLER

Komisijos narys

[1] OL L 227, 1994 9 1, p. 1.

[2] OL L 181, 1992 7 1, p. 12.

[3] OL L 98, 1993 4 24, p. 1.